

Протокол

№

гр. София, 17.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 17.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **9856** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното заседание се провежда чрез видеоконферентна връзка между виртуалните зали на СДВНЧ - Любимец и АССГ.

На именното повикване в 13:30 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – С. А. Б., редовно призована, осигурена е видеоконферентна връзка, на която същата присъства в СДВНЧ – Любимец и се представлява от адв. Г., с пълномощно по делото, която се намира в залата.

ОТВЕТНИКЪТ – Директорът на Дирекция „Миграция“ – Министерство на вътрешните работи, редовно призован, представлява се от юрк. М., с пълномощно от днес.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

ПРЕВОДАЧЪТ – Т. К. С., се явява във видеоконферентната зала на СДВНЧ – Любимец.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

СНЕМА самоличността на преводача:

Т. К. С. – 65 г., неосъждан, без дела и родство със страните.

Преводачът предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, обеща да даде верен и точен превод.

НАЗНАЧАВА Т. К. С. за преводач от български на арабски език и обратно.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че в залата се намира и редовно призованият, в следствие на разпореждането на съда, преводач Тамам А. Ю., който следва да бъде освободен.

За явяването му СЪДЪТ ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение в размер на 30 евро, платими от бюджета на съда.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата на С. А. Б..

ДОКЛАДВА административната преписка /АП/.

АДВ. Г.: Поддържам жалбата. Да се приемат доказателствата по административната преписка. Няма да соча нови доказателства. Нямам доказателствени искания.

ЮРК. М.: Оспорвам жалбата. Моля да се приемат доказателствата по административната преписка. Няма да соча доказателства. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ (към жалбоподателката Б.): Запозната ли сте с документите по преписката?

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Б. (лично и чрез преводача): Да. Поддържам жалбата.

АДВ. Г.: Не, не е запозната. Няма как да е запозната с документите по преписката, защото никой не ѝ ги е превеждал.

СЪДЪТ (към адв. Г.): Със заповедта запозната ли е?

АДВ. Г.: Да, със заповедта е запозната.

ЮРК. М.: Възражявам срещу тези твърдения.

СЪДЪТ (към жалбоподателката Б.): Вие предоставили ли сте отпечатьци за изготвяне на документ за самоличност?

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Б. (лично и чрез преводача): Да.

СЪДЪТ (към жалбоподателката Б.): Кога?

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Б. (лично и чрез преводача): След като са минали 6 месеца, тогава съм дала отпечатьци.

СЪДЪТ (към преводача): По делото е записано друго. О. й, че пише, че категорично е отказала да предостави такива отпечатьци.

ПРЕВОДАЧЪТ (лично): Нали след 6 месеца пак искат отпечатьци – дали заради делото или документи – така го разбирам аз, а тя твърди, че го е подала и друго не ми отговаря, ако за това става въпрос.

СЪДЪТ (към преводача): П. я: „Има ли паспорт и документ за самоличност в нея?“

ПРЕВОДАЧЪТ (лично): Марокански.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Б. (лично и чрез преводача): Няма нищо в мен.

СЪДЪТ (към жалбоподателката Б.): Сега ясно питам: От пръстите си предоставила ли е отпечатьци, откакто се намира в България?

ПРЕВОДАЧЪТ (лично): Да, тя има това, при влизането си в България и след това в СДВНЧ – Любимец. Тя е дала, но мисля, че е нещо свързано с делото, документите.

ЮРК. М.: В хода на административното производство по издаване на процесната заповед, не е предоставила пръстови отпечатьци и отказва да попълни и бланка, предоставена от Посолството на М., в която да си посочи личните данни и отказва да се завърне в страната си на произход.

СЪДЪТ (към жалбоподателката Б.): Отказали ли сте да се завърнете в М. обратно. Известно ли Ви е, че Ви е отказано и предоставяне на статут?

ПРЕВОДАЧЪТ (лично): Да, тя е отказала и продължава да отказва да се върне в М..

СЪДЪТ (към жалбоподателката Б.): Искате ли нещо да кажете на съда?

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Б. (лично и чрез преводача): Само това, което е представила адвоката - това са изложенията ми. Повече няма какво да добавя.

АДВ. Г.: Да каже защо не иска да се върне в М..

ЮРК. М.: Това е неотнормимо по делото.

СЪДЪТ ОТКЛОНЯВА въпроса.

По доказателствата, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА всички приложени по административната преписка писмени доказателства, предоставени по електронен път, които се намират в електронната папка на делото в системата на съда.

СЪДЪТ (към жалбоподателката Б.): Два пъти сте поискали да Ви бъде предоставена международна закрила – това така ли е, оспорвате ли го това?

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Б. (лично и чрез преводача): Да, така е. И, двата пъти ми е отказано.

СЪДЪТ (към жалбоподателката Б.): В себе си имате ли документ за самоличност?

ПРЕВОДАЧЪТ (лично): Тя казва, че в гората документите и телефона ѝ всичко са загубили по пътя.

СЪДЪТ (към преводача): Тоест, няма документ за самоличност?

ПРЕВОДАЧЪТ (лично): Няма. Имала е преди, но е загубила всичко.

СТРАНИТЕ (поотделно): На този етап нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ (към жалбоподателката Б.): Някакви други доказателства искате ли да събираме или тези, които адвоката ѝ поддържа само?

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Б. (лично и чрез преводача): Това, което е при адвоката само - други нови нямам.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено от фактическа и правна страна

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. Г.: Моля да уважите жалбата на основанията посочени в нея. На първо място, по делото не бяха събрани никакви доказателства, че българските власти, в лицето на Дирекция „Миграция“, са извършвали необходимите действия за осъществяване на връщането в страната по произход на лицето, а за да бъде продължено настаняването, първото нещо, което трябва да се установи, е точно това. Това е предпоставка едно продължаване на задържането да бъде законосъобразно – да се полагат усилия - да са били полагани и да се продължава да се полагат усилия за връщане на лицето в страната му по произход. В случай, че „Миграция“ смята, че е задължителна и единствена предпоставка едно лице да бъде върнато в страната си по произход е неговото съдействие, а при неполучаването на неговото съдействие, тогава сме в друга хипотеза, предвидена в ЗЧРБ и Директивата за връщане 2008/115, а именно: че връщането не може да бъде осъществено. За да се приеме, че Дирекция „Миграция“ е извършвала необходимите действия, ние по делото сяхме да имаме най-малко кореспонденция с мароканското посолство или консулство, сяхме да имаме някакъв отговор от тях и т.н., но такива неща няма по делото събрани. Да се разчита на 10-ти, лицето да си промени мнението е доста притеснителна практика,

защото не можем да разчитаме по този начин да държим едно лице, лишено от свобода на практика, единствено с надеждата, че в един момент то ще склони да се съгласи да се върне. Госпожа Б. има сериозни причини да не иска да се върне в страната си по произход. Те са свързани с нейния живот и сигурност, така че не очакваме тя да си смени това си становище просто, защото я държим настанена в СДВНЧ, и не смятам, че е разумно, а и нито един български или международен акт не допуска подобни мерки. Също така, смятам, че не са изследвани надлежно възможностите за алтернативи на задържането, като например „ежеседмично явяване“ и т.н. Моля да уважите жалбата. Не претендираме разноски.

ЮРК. М.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. Считам, че процесната заповед е издадена от компетентен орган и в изискуемата от закона форма. Не са допуснати никакви процесуални нарушения. Жалбоподателката е била уведомена за започване на производството, предоставена ѝ е и административната преписка в присъствието на преводач, запозната е с всички документи и е имала възможност да изложи допълнителни факти и обстоятелства. Считам, че са налице всички материални предпоставки за постановяване на процесната заповед. По делото не се спори, че е налице принудителна административна мярка „Връщане“. Безспорно е установено, че е отказана международна закрила. Считам, че е изследвано и обстоятелството във връзка с наличието от опасност от укриване, като в тази връзка следва да се отбележи, че чужденката е преминала незаконно границата, не притежава документи за самоличност, не представя копие от такива, с неустановена самоличност е, и най-важната предпоставка е отказът да съдейства. Той се изразява във факта, че не представя документ за самоличност, отказва да попълни бланка, предоставена от посолството на М., съдържаща лични данни, поради което няма как да е налице кореспонденция с посолството. Въз основа на какво ние бихме ги питали дали ще ѝ дадат документ за задгранично пътуване? В тази връзка, бих искала да отбележа, че когато отказът да се завърне в родината си, се прави със съзнанието, че се създават пречки пред издаването на документ за пътуване, считам, че следва да бъде тълкувано именно като отказ от съдействие по смисъла на чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ. Предвид факта, че жалбоподателката се явява незаконно пребиваваща, единственият начин директорът на Дирекция „Миграция“ да осъществява административен контрол, върху това незаконно пребиваване, е да бъде продължено настаняването ѝ в Дома. Считам, че заповедта е правилна и законосъобразна и моля да я оставите в сила.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Б. (лично и чрез преводача): Никой не ми е казвал, че трябва да съдействам. Още нещо искам да кажа: ако взема документи за моята самоличност принудително ще ме изхвърлят извън България.

ПРЕВОДАЧЪТ (лично): И, сигурно затова тя не иска да съдейства, да ги предостави.

АДВ. Г. (реплика): Емиграционното задържане не може да има за цел контрол върху незаконното пребиваващите лица в България. Това е мярка, която има една, единствена цел и тя е тези лица да бъдат изведени. Ако приемем, че това е мярката, което трябва да се налага автоматично, за да е определен максималния срок на задържането на всички без документи в България, това обезсмисля половината разпоредби на ЗЧРБ и половината разпоредби на Директивата за връщането. И, ЗЧРБ и Директивата дават много други варианти, чрез които може да се осъществява контрол върху лицата без документи, включително, както казах, ежеседмичното явяване. При налагането на тази мярка автоматично и във всички случаи, какъвто е настоящия пример, противоречи на закона.

ЮРК. М. (дуплика): За да се провери дали са налице изискванията на закона за налагане на полка обезпечителна мярка, е необходимо това да бъде поискано изрично пред административния орган, за да стартира такова производство за замяна на наложената обезпечителна мярка. Това не

е било сторено от жалбоподателката. Към момента на издаване на процесната заповед, а и към настоящия момент, не са налице данни тя да разполага със средства за издръжка, да има осигурен адрес, на който да пребивава, да има медицинска застраховка. Изобщо, настаняването е единствената възможност тя да бъде локализирана на територията на страната.

АДВ. Г. (реплика): Това твърдение, че това може да стане само по молба на лицето съвсем не е така. И, ЗЧРБ и Директивата казват: налага се като крайна мярка, когато другите мерки не са подходящи. Никъде не става въпрос, че нещо по инициатива на задържаното лице трябва да се случва. Тази мярка се преценява и се оценява индивидуално и не можем да поставяме като изискване към лицето то да инициира нещо. Административният орган е този, който трябва да реши. В случая какво трябва да реши? Трябва да реши, че лицето е жена, настанена в СДВНЧ, както и много други неща могат да се преценяват. Но това изискване - лицето да инициира такава процедура го няма като изискване нито закона, нито в Директивата. Начинът, по който е формулирано е задължение, ангажимент на властите.

ЮРК. М. (дуплика): От събраните в хода на съдебното производство доказателства е видно, че от стана на административния орган е било разяснявано многократно на жалбоподателката, че има възможност да бъде наложена по-лека обезпечителна мярка. За да бъде наложено задължително ежеседмично явяване, тя трябва да предостави информация, че разполага, най-малкото, с адрес, на който може да пребивава. След като няма никакъв документ, няма как административният орган да се произнесе с налагане на тази обезпечителна мярка. Разяснена ѝ е възможността.

СЪДЪТ (към юрк. М.): Има ли някакви документи за самоличност?

ЮРК. М.: Не е представила пред нас. И, когато ѝ е разяснявана възможността за по-лека обезпечителна мярка и , че може да представи в залог нейния паспорт, тя заявява, че не разполага с него. Именно поради това, не са налице предпоставки за налагане на по-лека обезпечителна мярка.

АДВ. Г.: На мен ми каза, че го е загубила при пресичането на някаква река.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Б. (лично и чрез преводача): Аз мога да имам адрес, но нямам такава възможност. Имам възможност за адрес, но гарант - човек, който да гарантира за мен – нямам.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЗАКОННИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13:59 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: